

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2033/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујицића, председника већа, Весне Субић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Војислав Џоковић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево, чији је пуномоћник Саша Драјић, адвокат из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 245/20 од 10.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 245/20 од 10.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 245/20 од 10.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 287/18 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован, евентуални тужбени захтев да се поништи, као незаконит, уговор о раду ОБВ- 01-10215/1 од 29.11.2017. године, закључен између парничних странака. Ставом другим изреке одбачена је, као неблагоприятна, тужба у погледу евентуалног тужбеног захтева за поништај, као незаконитог, уговора о раду ОБВ- 01-10217/5 од 05.12.2017. године, закљученог између парничних странака. Ставом трећим изреке одбачена је, као неблагоприятна, тужба у погледу евентуалног тужбеног захтева за поништај, као незаконитог, уговора о раду ОБВ- 01-10381/2 од 20.12.2017. године, закљученог између парничних странака. Ставом четвртим изреке обавезани су тужиоци ББ и ВВ да туженој на име трошкова парничног поступка исплате износ од 113.250,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у односу на тужиоца АА одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 245/20 од 10.02.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке у одбијајућем делу евентуалног тужбеног захтева тако што је поништен, као незаконит, члан 5. тач. 5. и 6. уговора о раду ОБВ- 01-10215/1 од 29.11.2017. године, закљученог

између парничних странака, док је у преосталом делу става првог изреке одбијена као неоснована жалба тужилаца у одбијајућем делу евентуалног тужбеног захтева да се поништи у целости уговор о раду ОБВ- 01-10215/1 од 29.11.2017. године и у том делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђено је решење садржано у ставовима другом и трећем изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде тако што је у односу на тужиоце ББ и ВВ и тужену одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка, док је у преосталом делу жалба тужилаца одбијена као неоснована, а решење о трошковима поступка потврђено. Ставом четвртим изреке одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13- УС, 55/14, 87/18, 18/20, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом поништен је, као незаконит, члан 5. тач. 5. и 6. уговора о раду ОБВ- 01-10215/1 од 29.11.2017. године, закљученог између парничних странака, којима је уговорен начин рачунања основне плате и додатка на плату, док је у преосталом делу захтев за поништај тог уговора у целини одбијен као неоснован. Истовремено је одбачена, као неблаговремена, тужба у погледу евентуалног тужбеног захтева за поништај, као незаконитог, уговора о раду ОБВ- 01-10217/5 од 05.12.2017. године и уговора о раду ОБВ- 01-10381/2 од 20.12.2017. године, закључених између парничних странака.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.01.2018. године. Тужбени захтев односи се на поништај одредби уговора о раду којима је уговорен начин рачунања основне плате и додатка на плату, па према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, због чега ревизија тужене није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наведена законска одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона о парничном поступку или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић